

50 DE ANI DE ISTORIE. PALATUL POȘTELOR – CĂMIN AL MUZEULUI NAȚIONAL DE ISTORIE A ROMÂNIEI

Tudor Alexandru Martin*

Abstract

This year the National History Museum of Romania celebrates its 50th Anniversary and the current study is a tribute to half a century of cultural activity of the main history museum of Romania. The aim of this small article is to tell a part of the story of the Palace of the Post Office through the presentation of a few medals and plaquettes depicting the building, or better said its facade, found in the collection of the Coin Room of the National History Museum of Romania.

Through the ten medals and plaquettes described in the article we take a journey in the 121 year history of an emblematic building of Bucharest, which was opened at the beginning of the 20th century, in 1901. The Palace of the Post Office was built between 1894 and 1899, in the Eclectic style, on the place of 17th century inn – the Constantin Vodă Inn, in the context of Bucharest's development into a modern city. During its more than a century of existence the building, which is situated on one of the best known streets in the city – Calea Victoriei, had two functions: from its inauguration till 1972, the headquarters of the Post Office, and from then on the home of the National History Museum of Romania. Having past through two world wars and several earthquakes, which weakened and damaged it, this imposing public building is in dire need of restoration work so that other generations can admire and enjoy it in the future.

Key words: The Palace of the Post Office, building, medal, plaquette, the National History Museum of Romania, 50th Anniversary, 2022.

Anul 2022 are o semnificație aparte pentru Muzeul Național de Istorie a României, în acest an împlinindu-se 50 de ani de la inaugurarea instituției de cultură, care este găzduită în fostul Palat al Poștelor, Telegrafelor și Telefonoanelor. Amplasată la începutul Căii Victoriei, una dintre principalele artere dedicate promenadei chiar și în zilele noastre, dar și traficului rutier, această clădire reprezintă un reper de arhitectură emblematic al Bucureștiului.

O scurtă istorie

Palatul Poștelor, Telegrafelor și Telefonoanelor a fost construit pe locul ocupat odinioară de hanul Constantin Vodă, ridicat în timpul domniei lui Constantin Brâncoveanu (1688-1714). Începutul istoricului actualei clădirii pornește odată cu urcarea pe tron a lui Brâncoveanu, după moartea bruscă și suspectă a lui Șerban Cantacuzino. Aceasta se producea în momentul în care ginerele său, aga Constantin Bălăceanu, se afla în drum spre Viena, pentru a trata cu împăratul Leopold I o nouă orientare politică a Țării Românești (Moldoveanu, Pârvan 2009 310). În anul 1690 Bălăceanu, care era văr prin alianță cu Brâncoveanu, primește ajutor militar și, probabil, financiar austriac pentru a cuceri tronul țării, însă trupele acestuia sunt înfrânte în Transilvania, în apropierea Zărneștiului, de o

---

* Muzeul Național de Istorie a României, București.
E-mail: green_yuri_13@yahoo.com

forță combinată alcătuită din români, otomani, tătari și curuți (transilvăneni care se opuneau habsburgilor), iar el este ucis. Acesta își avea moșia din București pe actualul amplasament al clădirii muzeului și în zonele înconjurătoare, iar după moartea lui casele i-au fost dărâmate, averea confiscată și terenul a intrat în posesia domniei. Cam după un an (1691/1692), Brâncoveanu a ridicat pe locul curților vărului său un han, al doilea ca mărime din București – „Hanul Constantin Vodă”, care a dăinuit până la focul cel mare din 1847, fiind dărâmat complet în 1862 (Moldoveanu, Pârvan 2009 310). Construcția lui s-a întins între anii 1692 și 1694, iar după moartea violentă a lui Brâncoveanu în 1714, moment în care toate averile sale au fost confiscate de către turci, hanul a ajuns în administrarea egumenului mânăstirii Văcărești (Moldoveanu, Pârvan 2009 311), dar nu a beneficiat de o întreținere adecvată de-a lungul timpului, astfel că, până la marele foc, care l-a afectat serios, era într-o avansată stare de degradare. Pe 31 iulie 1852 sfatul orășenesc al Capitalei a hotărât dărâmarea unor hanuri devenite primejdioase pentru cetățeni, din „Hanul Constantin Vodă” fiind dărâmat numai etajul (Moldoveanu, Pârvan 2009 311), iar în anul 1856 a început dărâmarea construcțiilor rămase în picioare, proces care a durat până în 1861, când a fost deschisă o expoziție națională agricolă a Principatelor Unite pe locul fostului han (Moldoveanu, Pârvan 2009 312). Ulterior locul a fost convertit în piață publică – piața Constantin Brâncoveanu, în care a fost ridicată o clădire cu două prăvălii și câteva camere ce a rezistat până în 1870.

Contextul apariției Palatului Poștelor pe scena bucureșteană este reprezentat de transformarea orașului medieval dominat de case boierești, hanuri și biserici, în ceea ce se va numi „micul Paris”, cu clădiri monumentale pentru scara de până atunci a orașului, proiectate de arhitecți străini sau români educați în Franța (Moldoveanu, Pârvan 2009 314). De la mijlocul secolului al XIX-lea au început să fie construite clădiri destinate noilor instituții – bănci, ministere și alte instituții, care reflectă modernizarea orașului și a țării. Pe data de 4 mai 1890 Consiliul de Miniștri aprobă un proiect de lege pentru deschiderea unui credit de 3.000.000 de lei necesar construirii unui Palat al Poștelor și Telegrafelor (<https://www.mnir.ro/cladirea-muzeului-national-de-istorie-a-romaniei/>), locul ales pentru construcție fiind vechiul amplasament al hanului, de pe Calea Victoriei. Peste doi ani Senatul Român și Camera Deputaților votează pentru Legea pentru construirea Palatului Poștelor (Moldoveanu, Pârvan 2009 313), iar pentru alegerea modelului viitoarei clădiri sunt trimiși în vizite de documentare directorul Poștelor, Ernest Sturza, și arhitectul Alexandru Săvulescu, la Viena, Munchen, Zurich, Geneva, Paris, Bruxelles, Torino, Milano, Veneția și Budapesta, fiind ales modelul clădirii Poștei din Geneva (<https://www.mnir.ro/cladirea-muzeului-national-de-istorie-a-romaniei/>). Pe baza planurilor s-a organizat o licitație pentru construirea noului sediu al Poștei, licitație câștigată de „Societatea Română de Construcții și Lucrări Publice” (Moldoveanu, Pârvan 2009 315). Lucrările au durat cinci ani, între 1894 și 1899, la începerea lucrărilor (20 octombrie 1894) (Pl. 1, Fig. 1), fiind prezent și regale Carol I.

Arhitectura orașului în secolul al XIX-lea se înscrie din punct de vedere stilistic în cadrul a trei etape de evoluție a arhitecturii europene – neoclasicism, eclectism și școala națională. Pentru soluționarea plasticii arhitecturale a noilor clădiri au fost preferate formele caracteristice eclectismului care era dominant în acea perioadă în Europa. Palatul Poștelor, Telegrafelor și Telefoanelor a beneficiat de două inaugurări, prima în anul 1901, organizată fără fast și a doua, cea festivă, peste doi ani, în 1903. Clădirea avea o suprafață desfășurată pe patru niveluri (suprafața întregului teren ocupat de Palatul Poștelor fiind de peste 10.000 m²); fațadă monumentală (Pl. 1, Fig. 2), în stil neoclasic, cu un portic larg, format din zece coloane dorice, iar deasupra intrării au fost amplasate zece statui alegorice, între care și două realizate de Carol Storck (1854 – 1926) reprezentând „Drumul de Fier” și „Electricitatea” și două realizate de Ștefan Ionescu Valbudea (1856-1918), reprezentând pe Mercur, mesagerul zeilor și o

alegorie reprezentând Mecanica – progresul științei (<https://mnir50.mnir.ro/wpmnir50/about/>) (Pl. 1, Fig. 3). O parte dintre acestea au căzut în urma cutermurului care a afectat capitala în anul 1940, iar celelalte rămase în picioare, fiind șubrezite, au fost dărâmate pentru a nu pune în pericol trecătorii.

În anii ce au urmat celui de-Al Doilea Război Mondial și până în 1955 clădirea nu a mai beneficiat de nicio modificare, reparație sau îmbunătățire, în acel Palatul Poștei devenind monument istoric prin hotărârea Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române (Moldoveanu, Pârvan 2009 322). Peste trei ani, în 1958, cu ocazia serbării Centenarului Mărcii Poștale Românești și a organizării Expoziției Filatelice Internaționale au fost realizate câteva lucrări de renovare și întreținere. Atunci au fost înlocuite treptele de la intrarea principală, s-au revizuit profilele din fațadele căzute și s-a reparat și vopsit învelitoarea (Moldoveanu, Pârvan 2009 322).

Următoarea etapă a evoluției clădirii a fost marcată de transformarea acesteia din sediul central al Poștei în muzeu de istorie. Lucrările de convertire au durat doi ani, între 1970 și 1972, primele măsuri întreprinse au fost desfacerea compartimentelor ce fragmentau marile camere, revenindu-se la spațiile inițiale, sau optându-se în unele cazuri pentru mărirea lor. Tot atunci s-au schimbat pardoselile de la etaje, majoritatea celor de mozaic în parchet, iar la parter s-a pus marmură. Mesageria din interiorul curții, ridicată în 1939, a fost demolată în locul ei construindu-se o clădire nouă – Lapidarium, cu scopul de a găzdui copia Columnei lui Traian, la subsol, a fost realizată expoziția permanentă “Tezaurul istoric”, iar altă modificare a constat în amenajarea sălii de spectacole – Aula. Lucrările efectuate au fost doar de reamenajare, fără nicio contribuție la îmbunătățirea structurii de rezistență (Moldoveanu, Pârvan 2009 322).

Deși clădirea a suferit avarii destul de grave ca urmare a cutremurelor din anii 1940, 1977, 1986 și 1990, nu a fost făcute decât intervenții simple, în special zugrăveli, pe zone limitate, ce au dus la mascarea unor fisuri și crăpături, iar local au fost realizate unele reparații care constau în principal din introducerea unor elemente suplimentare din beton armat. Expertiză din anul 1990 a atras atenția asupra necesității urgente de consolidare globală a clădirii (Moldoveanu, Pârvan 2009 323). În anul 2002 s-a decis, la nivel guvernamental, începerea lucrărilor de consolidare și restaurare a clădirii și de refacere a expoziției de bază a muzeului. Patrimoniul a fost strâns în grabă și a fost depozitat pe unde s-a putut, rămânând deschise publicului doar expozițiile permanente și temporare de la parter. Din anul 2006, din lipsă de fonduri, lucrările au fost sistate, după ce doar o mică parte din acestea fuseseră finalizate. În prezent, clădirea se află într-o situație extrem de dificilă, cele mai multe spații neputând fi folosite pentru organizarea de expoziții sau activități cu publicul. Din păcate, situația clădirii se agravează din ce în ce mai mult, în condițiile în care, fondurile de care dispune instituția permit doar intervenții minore și care nu au efect pe termen lung (<https://mnir50.mnir.ro/wpmnir50/obiecte-de-top/>).

Aceasta este o scurtă istorie a unei clădirii emblematice pentru capitala României construită la intersecția secolelor al XIX-lea și al XX-lea, care a îndeplinit până în prezent două funcții – inițial, sediu central poștal, iar din anul 1972 de cămin al principalului muzeu de istorie al țării.

Palatul Poștelor în medalistică

După bunul obicei al vremii, tradiție în mare măsură uitată sau ignorată în zilele noastre, începerea lucrărilor pentru ridicarea dar, mai ales, finalizarea și inaugurarea unei clădirii dedicate unei instituții publice era marcată prin baterea unei medalii sau a mai multora care înfățișau, de obicei, fațada principală a acesteia. Sediul Muzeului

Național de Istorie a României nu face excepție, el fiind redat pe medalii și plachete, câteva astfel de piese regăsindu-se și în colecția Cabinetului Numismatic.

Prima medalie, care a fost și dedicată Palatului Poștelor, Telegrafelor și Telefoanelor, a fost cea realizată cu ocazia inaugurării clădirii, în anul 1901.

1. Inaugurarea Palatului Poștelor, Telegrafelor și Telefoanelor, 1901 (Pl. 2, Fig. 1)

Av. În centru este reprezentată efigia regelui Carol I, spre stânga, care este înconjurată de legenda semicirculară: CAROL I REGE AL ROMANIEI. Sub efigie, spre margine, apare numele gravorului – DIMITRESCU.

Rv. Central, este redată fațada clădirii. Deasupra fațadei avem legenda semicirculară, pe trei rânduri: INAUGURAREA PALATULUI POSTELOR TELEGRAFELOR / SI / TELEFOANELOR, iar dedesubt este anul inaugurării flancat de două stele cu cinci colțuri. Sub apare un element decorativ vegetal.

Nr. inv. 326091, AE, 71.65 mm, gravor: Ștefan Dimitrescu (1886-1933).

Pe lângă această medalie, considerată a fi cea oficială a inaugurării, în colecție se regăsesc și alte două variante ale ei, care sunt percepute a fi probe (Ievreinov *et alii* 1999 135). Prima dintre ele este proba celei de-a doua, pe ea regăsindu-se câteva din elementele decorative întâlnite pe cealaltă.

2. Inaugurarea Palatului Poștelor, Telegrafelor și Telefoanelor, <1901> (Pl. 2, Fig. 2)

Av. Central este redată efigia regelui Carol I.

Rv. În centru este reprezentată fațada palatului care are în față-jos o roată cu aripi întinse. Deasupra fațadei, între turnuri, este un element decorativ torsionat.

Nr. inv. 324130, AE, 71.2 mm

3. Inaugurarea Palatului Poștelor, Telegrafelor și Telefoanelor, 1901 (Pl. 2, Fig. 3)

Av. În centru este reprezentată efigia regelui Carol I, spre stânga, care este înconjurată de legenda semicirculară: CAROL I REGE AL ROMANIEI. Sub efigie, spre margine, apare numele gravorului – DIMITRESCU.

Rv. Central, este redată fațada clădirii. Deasupra fațadei avem legenda semicirculară, pe trei rânduri: INAUGURAREA PALATULUI POSTELOR TELEGRAFELOR / SI / TELEFOANELOR, iar între turnuri este simbolul poștei, trompeta, printre fulgere. În fața treptelor este roată cu aripi întinse, iar dedesubt apare anul inaugurării flancat de două stele cu cinci colțuri. Sub an este un element decorativ vegetal.

Nr. inv. 318366, AE, 71.75 mm, gravor: Ștefan Dimitrescu (1886-1933).

Următoarea apariție a clădirii pe o medalie avea să se petreacă la o distanță de peste 70 ani de la baterea medaliei inaugurale, în anul 1971. Conform planificării autorităților statale Muzeul de Istorie al Republicii Socialiste România trebuia să fie deschis publicului în anul 1971, cu ocazia sărbătoririi semicentenarului Partidului Comunist Român, însă acest lucru nu a fost posibil, inaugurarea propriu-zisă petrecându-se în 1972. Medalia, în schimb, fusese deja realizată cu un an înainte pentru a sărbătorii atât inaugurarea muzeului cât și semicentenarul partidului, așa că s-a decis ca această medalie să rămână medalie oficială a inaugurării instituției de cultură.

4. Inaugurarea Muzeului de Istorie al Republicii Socialiste România, 1971 (Pl. 3, Fig. 1)

Av. Central, este redată fațada muzeului. Această este înconjurată de legenda circulară: MUZEUL DE ISTORIE AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMANIA, care pornește și se încheie de lângă o scurtă cunună de lauri. Sub fațadă, la mijloc, apare anul inaugurării, iar în dreapta este numele gravorului – N. CULLURI.

Rv. Un pergament desfăcut aproape în totalitate pe care este legenda, pe șapte rânduri: INAUGURAT / CU PRILEJUL / SEMICENTERNARULUI / PARTIDULUI / COMUNIST / ROMAN / 1921-1971, care este încadrat de o cunună alcătuită din ramuri de laur (pe laterale) și dintr-o panglică (la bază). Pe panglică este trecut numărul anilor sărbătoriți – 50.

Nr. inv. 332240, AE aurit, 59.15 mm, gravor: Nestor Culluri (1912-1987).

Tot în acea perioadă, peste trei ani, în 1974, au fost bătute alte medalii și plachete pe care este redată clădirea. Aceste mărturii în metal au fost realizate cu ocazia organizării unei expoziții filatelice – „Naționala '74”, expoziție care la rândul său făcea parte dintr-o serie de evenimente dedicate sărbătoririi a 30 de ani de la așa-zisa „eliberare de sub dominația fascistă”. Acest jubileu a fost considerat atât de important încât a fost instituită și o medalie-decorație de stat, purtând denumirea de medalie pentru „30 de ani de la eliberarea României de dominația fascistă”, care a fost larg acordată pentru “merite deosebite la construirea socialismului în țara noastră și la eliberarea de sub jugul fascist” (Catone *et alii* 1992 39). Medaliile erau destinate a recompensa expozanții din „clasa de competiție”, iar plachetele au fost distribuite personalităților de seamă care au luat parte la deschiderea expoziției, organizatorilor și expozanților din „clasa în afara concursului”, în total fiind bătute circa 250 de medalii și 65 de plachete (Ioniță 1981 495-496).

5. Expoziția filatelică „Naționala '74” – medalie, 1974 (Pl. 3, Fig. 2)

Av. În centrul medaliei apare fațada clădirii care are deasupra reprezentarea simplificată de pe timbrul “Cap de bour” (cap de bour cu stea între coarne așezat peste o trompetă) și dedesubt o panglică, pe care urma să fie trecut numele celui premiat cu medalie. Pe margine este legenda circulară: EXPOZITIA FILATELICA „NAȚIONALĂ '74” • BUCUREȘTI •.

Rv. Două drapele (cel din fundal, cel mai probabil cel al Partidului Comunist Român, iar cel din prim plan este cel al Republicii Socialiste) înconjurată de legenda circulară: 1944 • 30 DE ANI DE LA ELIBERAREA ROMÂNIEI DE SUB DOMINAȚIA FASCISTA • 1974.

Nr. inv. C. 3079, AE, 59.75 mm

6. Expoziția filatelică „Naționala '74” – plachetă, 1974 (Pl. 3, Fig. 3)

Av. Central este redată fațada clădirii muzeului, sub care este o panglică pe care este incizat numele instituției – MUZEUL DE ISTORIE AL R.S.R. Spre trei dintre cele patru margini ale plachetei este legenda: EXPOZITIA FILATELICA / << NAȚIONALĂ '74>> / BUCUREȘTI 15 – 24.11.74.

Reversul este lis.

Nr. inv. 68298, AE, 80.8x60.1 mm

Piese următoare sunt legate de cele două prezentate mai sus, acestea fiind probe pentru medalie și placheta dedicate expoziției filatelice ținute în București la sfârșitul toamnei anului 1974. Ambele piese au reversul lis, iar în cazul plachetei se pot observa patru puncte de prindere.

7. Expoziția filatelică „Naționala '74” – medalie, 1974 (Pl. 4, Fig. 1)

Av. În centrul medaliei apare fațada clădirii care are deasupra reprezentarea simplificată de pe timbrul “Cap de bour” (cap de bour cu stea între coarne așezat peste o trompetă) și dedesubt o panglică, pe care urma să fie trecut numele celui premiat cu medalie. Pe margine este legenda circulară: EXPOZITIA FILATELICA „NAȚIONALĂ '74” • BUCUREȘTI •.

Reversul este lis

F.N.I. 1, AE, 253 mm

8. Expoziția filatelică „Naționala '74” – plachetă, 1974 (Pl. 4, Fig. 2)

Av. Central este redată fațada clădirii muzeului, sub care este o panglică pe care este incizat numele instituției – MUZEUL DE ISTORIE AL R.S.R. Spre trei dintre cele patru margini ale plachetei este legenda: EXPOZITIA FILATELICA / << NAȚIONALĂ '74>> / BUCURESTI 15 – 24.11.74.

Reversul este lis

F.N.I. 2, AE, 243x181 mm

Ultimele medalii pe care apare fostul sediu central al Poștei și cel actual al Muzeului Național de Istorie a României ce se regăsesc în colecția Cabinetului Numismatic au fost bătute în anii 1996 și 2008, cu ocazia unor expoziții filatelice naționale și internaționale.

9. Expoziția filatelică națională „Romfilex 96”, 1996 (Pl. 5, Fig. 1)

Av. În centru este redat un cartuș care are formă de timbru obliterated pe care apare numele expoziției – ROMFILEX 96, sub care apar reprezentarea de pe timbrul „Cap de bour” și un poștalion. Pe banda aflată spre marginea medaliei apare legenda: EXPOZITIA FILATELICA NATIONALA • BUCURESTI •

Rv. Central este redată fațada clădirii muzeului, văzută din partea stângă. Lângă aceasta, în dreapta, apar inițialele gravurii – M F., iar dedesubt este un cartuș gol, ușor supraînălțat, unde urma să fie trecut numele celui premiat cu medalia.

Nr. inv. 373945, AE, 60.15 mm, gravor: Maximilian Fetița (1947-2014).

10. Expoziția filatelică mondială “EFIRO 2008”, 2008 (Pl. 5, Fig. 2)

Av. Clădirea Muzeului Național de Istorie a României (fațada și latura stângă), văzută din stânga, surmontată de sigla expoziției, înconjurată aproape total de legenda semicirculară: EFIRO 2008 THE WORLD PHILATELIC EXHIBITION, în exergă fiind trecută perioada când s-a desfășurat expoziția – 20-27 JUNE 2008, totul cuprins într-un cerc perlat.

Rv. O compoziție simbolică - în partea superioară, voievodul Dragoș omorând bourul. În câmp, deasupra bourului, sigiliu domnesc al Moldovei. Lângă coada calului, numele gravurii – PENDA. Sub această scenă, o placă aurită cu reprezentarea timbrului "Cap de bour" și un cartuș cu denumirea instituției gravată, pe două rânduri: MUZEUL NAȚIONAL DE / ISTORIE A ROMÂNIEI. În exergă, legenda, pe două rânduri: BUCURESTI / ROMANIA. Totul cuprins într-un cerc perlat.

Nr. inv. 332369, AE+AE aurit, 60.3 mm, gravor: Octavian Ioan Penda (1956-).

Câteva cuvinte pentru final

Chiar dacă în acest studiu nu a fost prezentată în întregime și cu lux de amănunte istoria construirii și a funcționalității Palatului Poștelor și chiar dacă nu au fost cuprinse toate medaliiile și plachetele pe care se regăsește imaginea clădirii, acest articol spune o parte din povestea edificiului public care a fost timp de 121 de ani atât un reper pe harta Bucureștiului cât și o parte importantă din viața a multor angajați, fie ei ai Poștei Române sau ai Muzeului Național de Istorie a României. Rămâne ca restul poveștii să fie expusă în viitoare prezentări.

Bibliografie

- Catalogul medaliilor moldo-române – XXX, *Catalogul medaliilor moldo-române cunoscute dela anul 1600 până la 1906*, în BSNR 3, 1906, pp. 5-156.
- Catone *et alii* 1992 – Ș. Catone, N. Șerbănescu, B. Dumitrașcu, *România. Decorații 1859-1991*, București, 1992.
- Ievreinov *et alii* 1999 – A. Ievreinov, O. Iliescu, N. Cudrov, M. Duțu, *Medalii privitoare la istoria românilor. Repertoriu cronologic 1551-1998*, București, 1999.
- Ioniță 1981 – M. Ioniță, *Medalii și plachete românești*, în BSNR 124-128, 70-74 (1976-1980), 1981, pp. 489-520.
- Moldoveanu, Pârvan 2009 – K. Moldoveanu, Katiușa Pârvan, *Palatul Poștelor – O clădire emblematică a Bucureștilor de la începutul de veac XX*, în MN 21, 2009, pp. 309-341.

Explicația planșelor / Explanation of the plates

Planșa 1 – Fig. - 1 Aspecte din timpul începerii lucrărilor de construcție – 1894 (colecția MNIR); Fig. - 2 Palatul Poștelor – 1930 (colecția MNIR); Fig. - 3 Palatul Poștelor – 1917 (colecția MNIR).

Plate 1 – Fig. 1 - Aspects during the start of the construction work – 1894 (NHMR collection); Fig. 2 - The Palace of the Post Office – 1930 (NHMR collection); Fig. 3 - The Palace of the Post Office – 1917 (NHMR collection).

Planșa 2 – Fig. 1 - Medalia dedicată inaugurării Palatului Poștelor, Telegrafelor și Telefoanelor – 1901 (colecția MNIR, nr. inv. 326091); Fig. 2 - Probă a medaliei dedicate inaugurării Palatului Poștelor, Telegrafelor și Telefoanelor – 1901 (colecția MNIR, nr. inv. 324130); Fig. 3 - O altă probă a medaliei dedicate inaugurării Palatului Poștelor, Telegrafelor și Telefoanelor – 1901 și cutia originală a medaliei (colecția MNIR, nr. inv. 318066).

Plate 2 – Fig. 1 - The Palace of the Post Office inaugural medal – 1901 (NHMR collection, inv. no. 326091); Fig. 2 - Pattern of the inaugural medal – 1901 (NHMR collection, inv. no. 324130); Fig. 3 - Another pattern of the inaugural medal – 1901 and the original box of the medal (NHMR collection, inv. no. 318066).

Planșa 3 – Fig. 1 - Medalia dedicată inaugurării Muzeului de Istorie al Republicii Socialiste România – 1971 (colecția MNIR, nr. inv. 332240); Fig. 2 - Medalia expoziției filatelice „Naționala '74” – 1974 (colecția MNIR, nr. inv. C. 3079); Fig. 3 - Placheta expoziției filatelice „Naționala '74” acordată Muzeului de Istorie și cutia acesteia – 1974 (colecția MNIR, nr. inv. 68298).

Plate 3 – Fig. 1 - The Romanian Socialist Republic History Museum inaugural medal – 1971 (NHMR collection, inv. no. 332240), Fig. 2 - The “Naționala '74” (National) philatelic exhibition medal (NHMR collection, inv. no. C. 3079); Fig. 3 - The “Naționala '74” (National) philatelic exhibition plaque awarded to the History Museum and its box (NHMR collection, inv. no. 68298).

Planșa 4 – Fig. 1 - Probă a medaliei expoziției filatelice „Naționala '74” – 1974 (colecția MNIR); Fig. 2 - Probă a plachetei expoziției filatelice „Naționala '74” – 1974 (colecția MNIR).

Plate 4 – Fig. 1 - Pattern of the “Naționala '74” (National) philatelic exhibition medal (NHMR collection); Fig. 2 - Pattern of the “Naționala '74” (National) philatelic exhibition plaque (NHMR collection).

Planșa 5 – Fig. 1 - Medalia expoziției filatelice naționale „Romfilex 96” – 1996 (colecția MNIR, nr. inv. 373945); Fig. 2 - Medalia expoziției filatelice mondiale „EFIRO 2008” acordată Muzeului de Istorie – 2008 (colecția MNIR, nr. inv. 332369).

Plate 5 – Fig. 1 - The “Romfilex 96” national philatelic exhibition medal (NHMR collection, inv. no. 373945); Fig. 2 - The “EFIRO 2008” world philatelic exhibition medal awarded to the History Museum (NHMR collection, inv. no. 332369).

1.

2.

3.

Planșa 1

1.

2.

3.

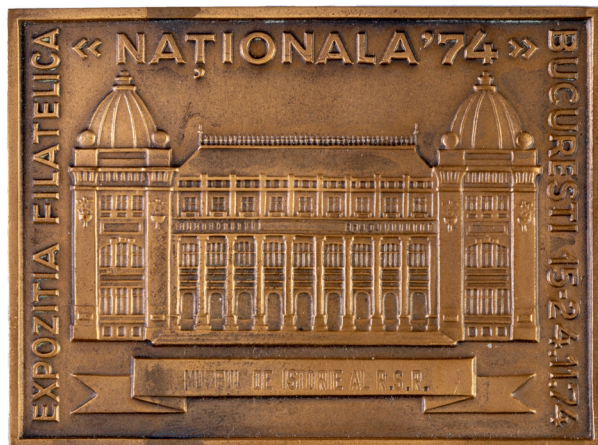
Planșa 2

1.

2.

3.

1.

2.

Planșa 4

1.

2.